

ת"ד 3462/06/15 - מדינת ישראל נגד שפיק יאסין

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 3462-06-15 מדינת ישראל נ' יאסין

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מאשימה באמצעות עו"ד חנא מדינת ישראל
ארשיד
נגד
נאשם באמצעות עו"ד חאלד שפיק יאסין
פייסל

החלטה

1. בתיק שלפני הוגש כנגד הנאשם כתב אישום, ביום 11.6.15, בגין עבירות של נהיגה ברשלנות, התנהגות הגורמת נזק, סטייה מנתיב, נהיגת רכב ללא תעודת ביטוח וגרימת חבלות של ממש.

הנאשם כפר בתחילה בעובדות המפורטות בכתב האישום. ביום 25.4.18 חזר בו מכפירתו, כתב האישום תוקן, והנאשם, הורשע, בהתבסס על הודאתו, בכתב האישום המתוקן.

שירות המבחן הגיש שלושה תסקירים בעניינו של הנאשם, האחרון, ביום 26.9.19.

ביום 20.6.19 טענה ב"כ המאשימה לעונש, והגישה את רישומו התעבורתי של הנאשם (ת/1), שכלל 5 הרשעות קודמות ו-2 תיקי מב"ד (תיקים הממתינים לבירור דין), בהם הוגשו כתבי אישום נגד הנאשם. יצוין שבאותו הדיון, בו נכח הסנגור, לא הובעה מצידו כל התנגדותם להגשתם. אף יצוין שבאותו הדיון ציין הסנגור שכנגד הנאשם הוגש כתב אישום נוסף, הקבוע ליום 10.9.19, ובכוונתו לסיים את שני התיקים יחד.

ביום 14.1.20, נוכח התסקיר החדש, חזרה המאשימה על טיעוניה והסנגור טען אף הוא לעונש.

במהלך טיעוניה לעונש טען ב"כ הנאשם שהנאשם נהג משנת 2010, ולחובתו 5 הרשעות בלבד, מעולם לא היה מעורב בתאונה, לא נפסל, ומכאן שעסקינן בנהג זהיר והמקרה הוא בגדר מעידה חד פעמית.

נוכח דברי הסנגור הפנתה המאשימה לשני תיקי המב"ד בהם הוגשו נגד הנאשם כתבי אישום.

בעקבות הצגת תיקי המב"ד, טען הסנגור שבשלב הטיעונים לעונש לא ניתן להציג לפני בית המשפט תיקי מב"ד, בהם נאשם טרם הורשע, וביקש מבית המשפט כי יתן על כך דעתו, בעת מתן גזר הדין.

ב"כ המאשימה טען, בתגובה, שהסנגור טען לעניין אופי נהיגתו של הנאשם, ועל כן מחובתו להזכיר את תיקי המב"ד.

בתום הדיון עתר הסנגור שבית המשפט יורה בהחלטה האם תינתן לתיקי המב"ד התייחסות במסגרת גזר הדין.

הכרעה

2. בענייננו, תיקי המב"ד הוגשו עם גיליון הרשעותיו של הנאשם, בעת שהמאשימה טענה לעונש, והסנגור לא הביע התנגדותו להגשתם. הסנגור אף היה זה שציין בדיון, בו טענה המאשימה לעונש, שהוגש נגד הנאשם כתב אישום נוסף. זאת ועוד, בעת הדיון האחרון, בו טען הסנגור לעונש, הסנגור שב והדגיש שעברו של הנאשם כולל 5 הרשעות בלבד, ללא תאונת דרכים, ובתגובה לדבריו אלה ציינה המאשימה את תיקי המב"ד של הנאשם.

3. זאת ועוד, בעפ 1094/17 **אסי מסיקה נ' מדינת ישראל** (30.1.18) (להלן - עניין מסיקה), ציין בית המשפט העליון שהוא אינו רואה מניעה שתובע יציג, בשלב הטיעונים לעונש, כתבי אישום התלויים ועומדים נגד נאשם. כך בלשונו שם:

"מבלי לקבוע מסמרות, איננו רואים מניעה כי תובע במשפט יציין במסגרת הטיעון לעונש, קיומו של כתב אישום תלוי ועומד (השוו רע"פ 1021/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד סג(3) 391, בפרט בעמ' 404 ו-409 (2009), שם נדונה השאלה אם רשאי קצין המבחן לציין בתסקיר תיקי מב"ד).

4. על פי ההלכה שנקבעה ברע"פ 1021/07, שאוזכרה, כאמור, בעניין מסיקה, הרי שעל בית המשפט לעשות שימוש זהיר ומושכל בתיק המב"ד. בעניין שם צוין שלא הרי תיק מב"ד שטרם הוגש בו כתב אישום לכזה שהוגש בו כתב אישום, ולא הרי כוחו של כתב אישום ככוחה של הרשעה בפלילים, שאיננה עוד תיק מב"ד.

יוצא איפוא שעל בית המשפט לשקול בזהירות את התייחסותו לתיקי המב"ד המוגשים לו, בבואו להטיל עונש על נאשם.

בנסיבות שפורטו לעיל עתירתו של הסנגור בענייננו מתייתרת.

התיק נקבע למתן גזר דין ליום 26.2.20 בשעה 10:30.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב טבת תש"פ, 19 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.